



Buletinul de știri NS

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1091

10.02.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul I: Credință și luptă

Partea 4

Partidul comandă statul, statul comandă economia. Participarea individului, însă, nu mai are loc în sfera statului, unde experții iau doar decizii de fapt, ci în corporații, unde sunt reglementate circumstanțele imediate ale vieții, și în armata de milioane a partidului, unde se stabilește direcția politicii. **Dar toate acestea pentru un singur scop - pentru binele poporului german.**

Poate că toate acestea sună foarte teoretic în acest moment, dar nu este vorba de o imaginație nerealistă. În anii 1930, statele fasciste și național-socialiste au dovedit că acest model funcționează. Statul corporatist, ideea corporatistă, este a treia cale, calea dintre capitalism și comunism, calea spre viitorul german. În situația actuală, planificarea economică național-socialistă are de atins trei obiective imediate:

Eliminarea șomajului:

Național-socialismul declară: Dreptul la muncă este asigurat în statul național-socialist popular! Serviciul de muncă obligatoriu va fi reintrodus. Național-socialismul va restabili încrederea în viitor, care este condiția de bază pentru normalizarea condițiilor economice. Programele de muncă de stat îi vor reintegra pe șomerii Volksgenossen rămași în șomaj.

Repatrierea muncitorilor străini: Național-socialismul declară: Economia germană este organizată de germani pentru germani. Nu are nevoie de muncitori străini în statul național-socialist. Statul național-socialist îi va expulza imediat pe toți lucrătorii străini care au intrat ilegal în țară, precum și pe cei care sunt singuri. În decurs de un an, străinii rămași trebuie, de asemenea, să părăsească țara.
Germania pentru germani!

Autarhia: Național-socialismul declară: Poporul german va fi liber doar atunci când va deveni independent de presiunea statelor străine. Astăzi, Germania este complet dependentă de țările străine, în special în domeniul aprovizionării cu materii prime și al politicii comerciale. Statul național-socialist va pune capăt acestei dependențe. Acesta va utiliza mai mult propriile materii prime și va elimina dependența extremă de exporturi. Desigur, național-socialiștii știu că Republica Federală nu poate fi singură autosuficientă: autosuficiența completă este imposibilă. Dar acesta nu este un motiv pentru a nu reduce cel puțin dependența. Susținerea politicii de autarhie va fi o sarcină esențială a politicii externe național-socialiste. Național-socialiștii și național-socialiștii cer împreună **SOCIALISMUL GERMAN!**

Așa cum ideea de Volksgemeinschaft este nucleul politicii interne național-socialiste și ideea corporatistă este nucleul politicii economice național-socialiste, tot așa, în politica externă, Ideea Marii Germanii trebuie să fie cenușa în jurul căreia se învârt eforturile unui viitor stat național-socialist. "Marea Idee Germană" - numai acest termen îl face pe filistin să tremure. El se gândește la război și teroare, la cuceriri și la vărsări de sânge fără sfârșit. Însuși numele de "Germania Mare" îi repugnă filistinului - la urma urmei, el se simte foarte bine în bogata Germanie micșorată. Timp de mai bine de treizeci de ani, învingătorii au băgat în capul poporului german că austriecii, elvețienii, tirolezii de sud și alsacienii au propria lor naționalitate și că, treptat, încep să se formeze chiar și o națiune germană de vest și una de est.

Forțele de ocupație de la Bonn au făcut tot posibilul pentru a crea un sentiment național separatist vest-german - fără prea mult succes. Timp de mulți ani a fost tabu să se vorbească despre Germania Mare. Cel mult, tovarășii din Germania de Est o susțineau, dar numai în secret, plini de teamă, pentru că în Austria, această democrație liberă, este interzis să ceri public Anschluss-ul, sub sancțiunea unor pedepse grele. În RFG, Deutch-Völkische Gemeinschaft (DVG) militase deja de relativ timpuriu pentru Germania Mare. Iar odată cu apariția mișcării clandestine național-socialiste în 1971, barajul s-a rupt. În 1977, frățiile germane, cu cei 20 000 de membri ai lor, și-au declarat sprijinul pentru Patria Germană Mare, urmate de Frontul de Acțiune al Național-Socialiștilor ca prim partid politic.

Ideea Marii Germanii nu este o amenințare la adresa păcii mondiale. Ideea Marii

Germanii este un drept natural al poporului german. Cerem pentru noi înșine ceea ce pentru toate celelalte popoare a fost de mult timp un lucru firesc:

"Să unească toți oamenii de o singură limbă, o singură cultură, o singură istorie și un singur sânge într-un stat liber, puternic și unit."

De ce urlă popoarele vecine, cu care suntem legați prin multe tratate de prietenie, când germanii își cer drepturile? Le-ar trece oare prin cap francezilor, de exemplu, ca Corsica să se desprindă de ei, sau englezilor ca Scoția să se desprindă de ei, deși corsicanii și scoțienii au cu siguranță o cultură, o limbă și o istorie mai independente decât, de exemplu, austriecii, a căror germanitate în cei o mie de ani de istorie până în 1945 nimeni nu a pus-o la îndoială? Austria făcea parte din Imperiul German cu mult timp în urmă, când Corsica era încă italiană, iar Scoția era un regat independent!

Aceste state europene știu exact de ce suprimă aspirațiile de autonomie în statele lor naționale. Ele vor să continue să joace un rol politic în funcție de mărimea populației și de puterea economică, vor să conducă în siguranță în viitor o oarecare națiune pe care au moștenit-o de la părinții lor. Nu avem nimic împotriva acestui lucru, respectăm acest efort, înțelegem când politicienii francezi vor să păstreze "Grande Nation"(!), iar politicienii englezi "Marea Britanie"(!) a lor. Dar cerem aceeași înțelegere pentru dorința noastră de a avea o Germanie Mare!

Așa-numiții realiști vor obiecta că nu există nici cea mai mică posibilitate de a realiza acest vis. Poate că acest lucru este adevărat în acest moment, dar viitorul ne rezervă încă multe evoluții. Factorul decisiv este voința unui popor de a lupta pentru dreptul și libertatea sa. Național-socialismul întruchipează această voință de a cere și de a realiza ceea ce pare imposibil. Noi, național-socialiștii, știm despre tendințele revoluționare din Est și Vest, suntem peste tot unde răsună voci germane și așteptăm șansa noastră istorică, răbdători și tenace, dar plini de focul revoluționar al ființei noastre germane. Și dacă secolele trec: Dacă mișcarea germană pentru libertate reușește să mențină viu dorul de Reich, patria tuturor germanilor, atunci la capătul unui drum lung se află Germania noastră cea Mare!

Poporul german a îndeplinit întotdeauna două misiuni istorice:

În primul rând, ca centru al continentului european, pentru a păstra ideea de Occident, moștenire a Imperiului Roman, și în al doilea rând, pentru a servi ca un bastion al Europei ariene împotriva Asiei. Prin intervenția puterilor străine SUA și a Rusiei sovietice în soarta Europei și prin înfrângerea puterilor europene sub conducerea Germaniei, precum și prin divizarea ulterioară a Reich-ului, germanii au pierdut posibilitatea și capacitatea de a continua să urmărească aceste două sarcini - în detrimentul Europei albe. De mai bine de treizeci de ani, Europa a ieșit

de facto din politica mondială. America și Rusia, Japonia și China, Asia și Africa: aici se iau deciziile.

Vechile state naționale adormite ale Europei conduceau politica provincială, în timp ce viitorul lumii era determinat în altă parte. **Aceasta este vina democraților!** Statele naționale ale Europei cedează în fața cererilor țărilor în curs de dezvoltare și pun astfel în pericol mijloacele de trai ale popoarelor lor. **Aceasta este vina democraților!** Statele naționale ale Europei primesc ordine de la New York și Ierusalim în loc să elaboreze o politică națională europeană. **Aceasta este vina democraților!** Statele naționale ale Europei își lasă forțele armate să fie comandate de generali americani și aduc un omagiu credinței greșite că America are aceleași interese de securitate ca și Europa. **Aceasta este vina democraților!** Statele naționale ale Europei se târăsc în fața Rusiei sovietice, o putere semibazată care înrobește jumătate de continent. **Aceasta este vina democraților!**

Revoluția național-socialistă a viitorului trebuie să fie, de asemenea, una europeană, dacă vrea să evite greșelile trecutului, și va fi una europeană! În toate țările, ura și nemulțumirea cresc încet, dar vizibil. În toate țările, se adună albi care speră într-un viitor mai bun pentru ei și pentru copiii lor, care nu s-au predat încă la decadentă și resemnare, care nu se vor lăsa jefuiți de încrederea în ei înșiși și de speranța în ziua de mâine. Ei se adună sub svastică! Timpul este copt. Unificarea germanilor va fi urmată de unificarea europenilor, iar aceasta va fi urmată de **COMUNITATEA POPULARĂ ARĂDEANĂ!**

Problema rasei este o problemă științifică, iar eu nu sunt om de știință. Prin urmare, scopul meu nu este de a face o declarație exactă, științifică, ci doar de a rezuma pe scurt câteva adevăruri de bază care sunt evidente pentru toată lumea și de a le plasa în contextul viziunii național-socialiste asupra lumii. Întreaga natură a unei ființe umane - inteligență, caracter, aspect - este modelată și poate fi explicată prin două condiții de bază - influențele mediului și ereditatea.

Cercetările comportamentale moderne au dovedit că ființele umane sunt mult mai puternic influențate de ereditate decât de mediul înconjurător - inclusiv în sfera mentală și emoțională. Profesorul englez Eysenck și profesorul american Jensen sunt reprezentativi pentru aceste descoperiri. În democrații și, de asemenea, în blocul estic, se consideră că este corect să se ignore rezultatele cercetării comportamentale și ale biologiei moderne, deoarece acest lucru ar zdruncina dogma lor privind egalitatea umană.

Național-socialismului îi este mai ușor:

"Dogma" sa este reprezentată de legile eterne ale vieții și de dorința de a recunoaște și de a recunoaște natura omului. Dacă cineva vrea cu adevărat să

schimbe omul, atunci nu trebuie doar să-i remodeleze mediul înconjurător, ci trebuie să se apropie de structura genetică a omului, apoi trebuie să reproducă omul nou! Reproducerea - acesta este un cuvânt teribil și mulți burghezi sensibili și sensibili vor tresări nervos!

"Iată că o vedem din nou:

Național-socialismul calcă în picioare demnitatea umană, face experimente de reproducere îngrozitoare ca și cum omul nu ar fi coroana creației, opera sacră a unui zeu, ci un iepure."

Cei care vorbesc în acest fel nu recunosc natura omului ca fiind rezultatul evoluției. Omul este opera unei naturi atotputernice care testează toate formele de viață în școala dură a luptei pentru existență și îi lasă să supraviețuiască pe cei mai buni, mai rezistenți și mai puternici.

Omul modern calcă în picioare legile naturii; el a suspendat evoluția naturală și și-a luat soarta în propriile mâini. A vrut să cucerească jungla din el însuși și totuși nu a făcut decât să-și creeze un iad privat pentru că și-a judecat greșit propria natură:

Presupusa sa umanitate duce la milioane de ființe deformate, schilodite, bolnave ereditare în întreaga lume, care trebuie să se târască prin viață și chiar să li se permită să se reproducă pentru a contamina generațiile viitoare. Oamenilor de rase diferite li se permite să se amestece liber și, astfel, dau naștere unor copilași umani nefericiți care suferă din cauza discordiei propriilor suflete și nu sunt acceptați cu adevărat de mediul lor.

Sarcina național-socialismului este de a cerceta adevărata natură a omului fără prejudecăți, de a respecta din nou legile naturii și de a păstra și restabili puritatea propriei rase prin interzicerea amestecului în exterior și prin măsuri eugenice în interior. Este prea devreme pentru a sugera detalii în acest moment. Treizeci de ani de interzicere a cercetării rasiale și a eugeniei trebuie să fie îndreptați înainte de a se putea vedea ce daune a lăsat în Germania perioada de decădere rasială sub regimul democratic și ce măsuri ar trebui luate. Dar este un semn binevenit faptul că oameni de știință anglo-saxoni curajoși se ocupă de această problemă (germanii au fost probabil prea speriați) și că trebuie să facă dreptate național-socialismului și în acest punct.

În acest moment, o scurtă notă despre iudaism:

Problema evreiască este probabil mai puțin o problemă rasială decât una völkisch-culturală. Dar este de la sine înțeles că pentru național-socialiști se aplică fără restricții testamentul Führerului, care afirmă:

"Mai presus de toate, angajez conducerea națiunii și pe adepți să respecte cu scrupulozitate legile rasei și să opună o rezistență nemiloasă otrăvitorului mondial al tuturor popoarelor, evreimea internațională."

Aceste patru puncte descriu cu exactitate viziunea național-socialistă asupra lumii:

- **Ideea de Volksgemeinschaft**
- **Gândirea corporativă**
- **Ideea Germaniei Mari și Cunoașterea importanței rasei.**

Pe această bază înțelegem acum revenirea spectaculoasă a mișcării noastre pe scena politică și spirituală a timpului nostru. Național-socialismul este răspunsul la nevoile arzătoare ale prezentului și ale viitorului. Național-socialiștii și alți germani bine intenționați și patrioți (de exemplu, Verzii) formează o mișcare germană pentru libertate care luptă pentru un viitor sigur. Știm că revoluția noastră poate reuși doar dacă de data aceasta, spre deosebire de 1933, radiază spre exterior. Național-socialismul este un articol de export, el trebuie să cuprindă întreaga lume albă, astfel încât rasa albă să supraviețuiască celui de-al treilea mileniu!

COMUNITATEA ARIANĂ A NAȚIUNILOR

În primul rând, facem o distincție între cele patru rase principale:

- Rasa ariană (albă)
- Rasa neagră (Negroes)
- Rasa galbenă (asiatici și eschimoși)
- Rasa roșie (indieni)

Indienii, din punct de vedere istoric, nu mai joacă un rol, în timp ce negrii, mai puțin înzestrați ca medie rasială decât arienii și asiaticii, nu joacă încă un rol. Ei au totuși, ca toate rasele primitive, o vitalitate și o energie uimitoare, care ar putea duce la o amenințare reală în viitor. Rasa galbenă a fost întotdeauna capabilă de fapte culturale și politice, dar civilizațiile sale avansate, ca și cele ale indienilor din trecut, tind spre o rigiditate și o imobilitate uimitoare. Diferențele dintre aceste rase sunt izbitoare și de netăgăduit.

Știm că ființa umană este o unitate indestructibilă a corpului și a minții (nimeni nu se mai îndoiește, de exemplu, că problemele psihice pot provoca boli fizice). Știm, de asemenea, că ființa umană este modelată în mare măsură de ereditate. Dacă

pornim de la aceste fapte, este atât de improbabil să spunem că o diferență fizică, moștenită, între rase, care este evidentă, are ca urmare logică o diferență moștenită, spirituală?

Noi, național-socialiștii, declarăm:

Diferențele genetice între rase au fost dovedite. Cercetările moderne de comportament și biologia știu acest lucru de mult timp, dar aceste constatări sunt ascunse. La începutul anilor '70, de exemplu, profesorul american Jensen a constatat că, la testele de inteligență, negrii au obținut rezultate mai slabe decât concetățenii lor albi, în medie cu aproximativ 10%. Sociologii de stânga au încercat să explice rezultatele incontestabile ale testelor prin diferențele de mediu și prin șansele de viață mai bune ale părții albe a populației din SUA. Apoi au fost incluși în studiu eschimoșii, ale căror condiții de viață sunt chiar mai proaste decât cele ale negrilor americani. Uimirea a fost mare atunci când eschimoșii s-au descurcat mult mai bine decât negrii, iar în câteva zone de testare chiar mai bine decât albi. De atunci, nu a mai existat nicio discuție și o tăcere organizată s-a așezat peste aceste investigații. Noi rupem acest tabu! Avem curajul de a face acest lucru, deși - și chiar tocmai pentru că - știm că, făcând acest lucru, atacăm fundamentele întregii ordini postbelice, ale democrației și bolșevismului, ale decolonizării și ale ajutorului pentru dezvoltare.

Noi, național-socialiștii, declarăm:

Dogma egalității umane este o minciună dezmințită! Oamenii și rasele sunt diferite - nu doar în aparență, ci și în natură. Cei care încearcă să suprimе aceste perspective din motive politice sunt reacționari. Oricine încă mai crede că negrii au nevoie doar de suficient ajutor financiar și tehnic pentru a ajunge la fel de departe ca noi este un prost care risipește banii contribuabililor. Trebuie să recunoaștem în interior diversitatea raselor dacă vrem să obținem claritate cu privire la cerințele viitorului. Diversitatea nu înseamnă superioritate sau inferioritate. Valoarea raselor poate fi aceeași, esența este diferită, asta este ceea ce contează. Este o evoluție firească faptul că diversitatea trebuie să ducă întotdeauna la conflict. Acest lucru este, de asemenea, intenționat de natură, deoarece numai lupta diferitelor specii pentru existență garantează că cel mai bun va prevala. Aceasta este cheia evoluției: istoria este istoria luptelor rasiale!

În timpul celui de-al Treilea Reich, istoricii au prezentat numeroase dovezi ale acestei constatări, care, de altfel, este împărtășită și de bunul simț: Oricine se află în lupta pentru viață știe că trebuie să se afirme. Dacă eu am un loc într-un tramvai aglomerat, altcineva trebuie să stea în picioare; dacă familia mea ocupă o casă, nimeni altcineva nu se poate muta în ea; dacă firma mea

primește o comandă, concurența pleacă cu mâinile goale; materiile prime consumate de poporul meu lipsesc altcuiva; un spațiu de locuit este folosit de rasa care l-a cucerit și nu mai poate fi luat.

Viața este luptă și "*Un popor care declară că nu mai vrea să lupte nu elimină războaiele, ci doar pe el însuși!*". - Adolf Hitler.

Este inutil să ne plângem de acest lucru; nu noi am creat lumea, avem doar sarcina de a-i recunoaște legile și de a le folosi în așa fel încât să supraviețuiască cei cărora le este îndreptată loialitatea noastră: mai întâi poporul german și apoi rasa albă. Desigur, lupta rasială nu este un război orb al tuturor împotriva tuturor. Omul este o ființă rațională; el este capabil să încheie alianțe, să respecte armistiții și să meargă pe calea negocierilor pașnice. Putem face toate acestea, chiar trebuie să le facem, dar nu trebuie să uităm niciodată lupta rasială ca un fapt și un fundal al vieții.

Atunci când negociem cu țările în curs de dezvoltare în cadrul ONU cu privire la cererea lor pentru un ajutor mai mare pentru dezvoltare - acesta este un război între rase. Când țările producătoare de mărfuri ne impun prețuri mai mari - aceasta este luptă rasială. Atunci când negrii sărbătoresc triumfurile sportive la Jocurile Olimpice cu "salutul Black Power" - aceasta este luptă rasială. Când oamenii de culoare imigrează în Marea Britanie în număr mare, cerând drepturi civile depline - acesta este un război rasial. Atunci când negrii din Africa de Sud cer putere pentru ei înșiși, deoarece sunt majoritari, chiar dacă minoritatea albă a fost cea care a construit țara în primul rând - acesta este un război rasial.

A nega lupta rasială înseamnă să îți ochii închiși și să speri că așa ceva nu se va întâmpla niciodată în Germania. Apoi, germanul deschide ochii și vede în gărilor din toate marile orașe grupuri întregi de oameni de rasă străină fluierând la fete germane; vede cartiere precum Berlin-Kreuzberg, unde nu mai locuiește aproape niciun german; vede bande criminale de muncitori străini dezlăcinate din a doua generație și greve sălbatice conduse doar de muncitori străini; vede cum autoritățile germane minimalizează scăderea natalității și citează cifre care includ sute de mii de copii de rasă străină; vede primele lupte între bande în St. Pauli din Hamburg între albi și negri care se prostituează reciproc. Pauli între albi și negri care vor să se afirme ca proxeneți.

Cetățeanul obișnuit crede că nu va exista un război rasial în Germania. Dar suntem deja în mijlocul lui și suntem pe cale să-l pierdem, pentru că nimeni nu vede cu adevărat problemele, pentru că partidele vor să câștige următoarele alegeri și, prin urmare, nu trebuie să sperie pe nimeni, pentru că democrații nu vor să calce pe urmele niciunui străin, pentru că germanii nu vor să fie acuzați

de rasism, pentru că o discuție generală despre umanitate ratează orbește preocupările poporului nostru. **Germanii - ripostați!**

Lumea este împărțită între rase, la fel ca și bogățiile lor. Ultimele secole au fost martorele abilităților, vitalității și afirmării rasei albe. Până la mijlocul secolului XX, omul alb a dominat lumea. Două războaie fratricide criminale în doar treizeci de ani au spulberat dominația arienilor. Popoarele de culoare s-au revoltat, au obținut independența, ceea ce nu a făcut decât să agraveze problemele. Democrațiile occidentale au asistat neputincioase la acest declin, cu un amestec de conștiință rea și resemnare plictisitoare. În câteva decenii, sfera de dominație a rasei albe s-a micșorat și, ceea ce este mai rău, am pierdut controlul asupra materiilor prime. Această evoluție pune în pericol viitorul biologic al rasei noastre la fel de mult ca și declinul general al ratei natalității. Faptul că toate acestea nu sunt temeri plictisitoare, ci o realitate dură, ne-a fost arătat cu o claritate brutală de boicotul arab asupra petrolului.

Rasa ariană se luptă pentru prima dată pentru existența ei însăși! După secole de supremație necontestată, acest lucru pare incredibil pentru mase. Cetățeanul obișnuit se uită pe fereastră: mașinile încă mai circulă, străzile sunt pline de oameni, fabricile lucrează în ritm susținut și produc cantități uriașe de bunuri, nivelul de trai este mai ridicat ca niciodată.

"Totul nu va fi atât de rău." Asta este ceea ce cred majoritatea oamenilor.

"Lucrurile nu vor fi atât de rele". Așa sună politicienii, așa proclamă mass-media.

Nimeni, în afară de noi, nu îndrăznește să le spună oamenilor adevărul: trăim **într-un timp al sfârșitului!**

Toată bogăția, averea, confortul epocii industriale nu sunt decât niște fundaluri șovăitoare în spatele cărora se ascunde figura triumfătoare a morții. Toate acestea nu sunt decât o risipire iresponsabilă a moștenirii părinților noștri, o scurtă intoxicare înainte de o trezire teribilă. În adâncul sufletului, toată lumea știe că lucrurile nu vor mai continua așa mult timp, că bogăția va fi în curând risipită, contul va fi descoperit.

Dar aceste premoniții sunt amortite și cineva este literalmente obligat să aibă încredere în aceste figuri artificiale care îi liniștesc zilnic pe oameni prin radio, televiziune și presă, ca un pastor care îl liniștește pe pacientul în fază terminală care nu ar trebui să știe că va muri. Acești politicieni sunt ei înșiși neputincioși, ei știu sau bănuiesc un singur lucru: au sacrificat porcul greșit în 1945.

Prin național-socialism, au distrus speranțele de viitor ale unei mari rase și nu

pot recunoaște acest lucru fără a fi măturați de furia și disperarea unei generații trădate. Trebuie să înțelegem acest lucru. Trebuie să știm ceea ce până acum am bănuț doar:

Pentru prima dată, arienii sunt nevoiți să lupte pentru viața lor. Nu mai este vorba de cine este cel mai puternic într-o lume dominată de albi - omul nordic, sclavul, anglo-saxon sau rom - ci de viitorul tuturor albilor!

Principala problemă în această luptă pentru supraviețuire este controlul asupra resurselor de materii prime ale planetei. Materiile prime sunt rare, iar lumea albă are nevoie de mai mult decât poate găsi în domeniul său actual - Europa, America, Australia. Oamenii de culoare nu au înțeles încă pe deplin puterea pe care o au prin controlul asupra rezervelor de materii prime. Materiile prime sunt sângele vital care menține în viață economia mondială și ne permite tuturor să ducem o existență practic lipsită de griji. Dar noi suntem dependenți de popoare primitive subdezvoltate, a căror situație internă este în mare parte haotică, ai căror conducători sunt imprevizibili și ale căror popoare sunt nemulțumite de distribuția bogăției mondiale.

Asistăm la trezirea unei rase primitive în Africa și la redeșteptarea unor popoare civilizate vechi din Asia și Arabia, despre care se credea că s-au stins cu mult timp în urmă. Ei se simt geloși pe hrană, se resimt nedreptățiți; nu mai văd că țările albe industrializate consumă mult mai multă bogăție și rezerve mondiale decât li s-ar cuveni din punct de vedere demografic. Aceasta este încă o stare de spirit de protest plictisitoare, dar torța războiului rasial arde deja în fundal, amenințând o nouă conflagrație mondială - ultima bătălie decisivă pentru dominația lumii.

Dar nu numai problemele legate de distribuția materiilor prime și de invidia alimentară sunt probleme de supraviețuire a rasei albe. Ele sunt exacerbate de dezvoltarea populației. Asia și Africa se confruntă cu o explozie a natalității de proporții inimaginabile, în timp ce rasa albă se scufundă până la o minoritate numerică. Astfel, habitatul arianului, bogăția sa imensă și voința tot mai mică de a se afirma, capătă pentru alte rase aceeași semnificație pe care o avea cândva decrepitul Imperiu Roman pentru popoarele germanice, care erau convinse de forța și de viitorul lor. Un flux inițial pașnic de negri și asiatici se revarsă apoi în America, Australia și Europa, creând o problemă de minoritate în aceste țări de bază ariene. Pas cu pas, omul alb va fi împins înapoi, se vor produce căsătorii mixte și, datorită ratei mai mari de natalitate și forței rasiale a popoarelor primitive, sfârșitul rasei noastre va deveni inevitabil. Sarcina noastră este să ne opunem acestei evoluții.

Național-socialismul trebuie să-și recunoască sarcina de a uni sub un singur semn părțile valoroase din punct de vedere rasial și, prin urmare, combative ale

populației mondiale ariene, de a face toate popoarele albe să conștientizeze că au un destin comun - fie că este vorba de victorie sau de cădere - și o sarcină comună:

Crearea comunității ariene a națiunilor, singura care poate asigura supraviețuirea rasei albe. Trebuie să înțelegem că lupta albilor din Africa de Sud este lupta noastră, că național-socialiștii din SUA și Ku Klux Klan sunt frații noștri, că Frontul Național din Marea Britanie și naționaliștii francezi luptă în cele din urmă împotriva aceluiași inamic ca și noi. Când toate aceste mișcări se vor reuni în conștiința sarcinilor lor comune, atunci vechea lume va tremura, democrația și bolșevismul se vor prăbuși și pe ruinele unui trecut corupt vom construi o lume nouă sub simbolul etern al roții solare, semnul începutului și al sfârșitului, semnul unei noi comunități, semnul eternității!

